

12 d'octubre del 1962

Universitat de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimats pares i Joan: portem quatre dies de navegació i, gràcies a Déu, fins ara tot va molt bé. Els nens s'han banyat cada dia a la birmia del "Coradonga" i estan ben tornats pel sol.

El servei del ~~vaixell~~ vaixell és excel·lent, amb coberts de plata i tot. Hi ha una gran varietat en el menjar i tots els morros són amables i cordials, com d'hotel de luxe; ni requirir cap i, ens agradaven tots.

Aquí vam estar tot el dia a l'Alavana i tindríem ocasió de conèixer el "Paradis" socialista. Es esperava. Les autoritats cubanes pujarem a bord i ens canviaren els dòlars que volíem gastar durant la visita a l'Alavana, a la "par" amb els pesos cubans, el valor adquisitiu dels quals és variable ^{molt}. Alguns de baixar, ens van fer ~~ni~~ requirir una declaració on figuraven els rellotges, anells, collarets, polseres, etc. que portàvem,

advertint-nos que no dispàvem ~~reclamar~~ a
menys que retornés al vaixell amb més o me-
nyes del que havia declarat.

L'Havana és ara una ciutat
de gent trista i els carrers es veuen desani-
mats. No vam poder comprar ni un rebre,
ni res que valgués la pena. La majoria de
botigues estan claustrades o destinades a "cen-
tros de Educació Obrera"; no hi havia res
a dir, ni no fos que aquests centres estan
bruidats i amb senyals de no veure's res con-
cregut. Per tot arreu hi havia milicians
i milicians amb metralleres, com si es tractés
d'una ciutat en plena guerra o catàstrofe
nacional. Agafàrem un taxi per a donar
una petita volta turística i, com que no
hi ha accessoris per a automòbil, el motor
es parava i havia de baixar jo per ajudar
al pòber a enfènyer-lo. Una delícia. Volíem
dinar a l'Havana, però a l'únic restaurant
obert mig decent d'aspecte que vam trobar,

valia quatre pesos el colbert (o niemi, quatre
dòlars, mes 250 vendes per persona). No
vam parlar de la mort...

Ja els explicaré de paraula al-
tres detalls significatius, que seria llarg de re-
breu per carta. En ~~res~~ resum, vam quedar
convencuts de l'enorme valor d'aquesta
mena de llibertat i portàvem amb quatre ho-
res de retard de l'Havana, degut a un
incident entre un mariner del "Esvadonga" i
les autoritats cubanes.

Avui estem navegant a prop de
les costes de la Florida, a tres dies de viat-
ge de Nova York, on hem de enviar aquesta
carta. Sentim per ràdio les estacions ameri-
canes i el temps va rebrescant semblantment;
hem deixat el tròpic, on ens ha tocat pas-
sar uns dies de calor que, alguns mo-
ments, era quasi insuportable.

Parlem molt del futur i de les
emocions que, ni bé'n vol, ens ~~esperen~~ esperen.
Tractem d'imaginar el bis de Sant Cu-
gat i dels capteniments que els deu donar
a vostès, pares, la feina de preparar-los. Ens

fan un bavor tan gran!

L'estada a Veracruz i el viat

ge, ni tot va bé, seran les vacances més llargues que m'hauré pres durant aquests vint-i-quatre anys d'absència. I ja desitjava un descans, entre l'aventura de l'epili i la del retorn. Però arribar, he tant, amb renovades energies per a fer front a les responsabilitats de mantenir la família. Tenim una moral molt alta...

Víem amb nosaltres altres catalans que hanen per la mateixa experiència de repatriar-se i ja es poden imaginar el tema de les nostres converses. A l'flaviana veiem dos exiliats, famílies i individus, que semblen fugitius d'un camp de concentració; els hiatja el viatge al govern. També veia una senyora catalana ^{que} ~~de~~, després de treballar durant vint anys, veient una cara de modes amb els quants de la qual es contaria una caneta, ~~la~~ ara es troba amb que li han pres tot.

14 d'octubre

Ahí, a les naves del veru, varem
entrar a la zona freda i, com per art de
màgia, hem arribat de l'estiu a l'hivern. Comen-
çà a portar la roba quipada i les plana-
des de llana i tots estem una mica ríndre-
nos.

Si Déu vol, avui al veru arribarem
a Nova York, però el vaixell quedarà an-
corat bona part de la badia i no entrarem al
moll fins demà de bon matí. Ens fa mol-
ta il·lusió conèixer la gran ciutat, sobretot
després de la trista experiència de l'Alvina.
Espero trobar-hi carta de port!

Debetripo que fem un viatge como-
díssim. El vaixell té capacitat per a uns 400
passatgers i nom 5+; la Rosa i els meus te-
nem una cabina per a ells dos, i jo viço
(també sol) a la del costat. Dia per altre
hi ha cinema, alternant-lo amb ball i pe-
tites festes. No volem cridar l'atenció al principi

(ens ho diqué el capellà del "Coradomingo")
benquè ens benquerem per nos o per nosaltres.
a l'flavama ens benquerem per nosos. A ven-
re ve que ens benclaman a Catalunya!

Enviaré aquesta carta el 15 o
el 16. Estarem dos o tres dies a Nova York
i allotjament la primera avinentera. Enc
que les cartes que arribin d'Europa ens les
repartiran a bord.

Aquesta serà la darrera carta
durant la travessia. No se'n valdrà la pe-
na d'esciure des de La Corunya, ja que
nosaltres arribarem quasi al mateix temps
que ~~nosaltres~~ la lletra.

Bé, pàrals estimats: estigueu tran-
quils ~~ce~~ que tot va com una roda. Rebin
una boníssima abraçada de tots nosaltres

Pere